

ת"ד 13744/06/17 - מדינת ישראל נגד גבריאל לוטטי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 13744-06-17 מדינת ישראל נ' לוטטי

לפני כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נאווה עוז

נגד

הנאשם:

גבריאל לוטטי
ע"י ב"כ עו"ד ולדמן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבל הנאשם בעצמו חבלות של ממש.

ב"כ המאשימה טענה בסיכומיה כי מדובר בתאונה בה הוגשו 2 כתבי אישום, הן כנגד הנאשם והן כנגד נהג המשאית המעורבת, אשר חנה רכבו כשהוא בולט מטר לתוך נתיב הנסיעה. עוד טענה, כי מדובר בנסיבות תאונה קשות, כי הנאשם איבד שליטה על רכבו מסיבה שאינה ברורה, סטה מנתיב נסיעתו ופגע במשאית המעורבת וברכב נוסף. נהג הרכב הנוסף נחבל אף הוא.

המאשימה פירטה כי הנאשם נחבל חבלות קשות, טענה כי היה צריך לחלצו מהרכב והגישה תעודות רפואיות ותמונות המשקפות את חומרת הפגיעה ברכב ובנאשם. המאשימה הציגה פסיקה המצדיקה החמרת הענישה במקרים בהם תוצאות התאונה חמורות ועתרה לענישה של מאסר בפועל בדמות עבודות שרות ולחילופין של"צ, שנה של פסילה בפועל, מאסר על תנאי פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם מצידה, טענה כי יש להתחשב בנסיבות קלות העבירה והפנתה לעובדה כי הוגש כתב אישום כנגד נהג המשאית בגין אותה התאונה. טענה כי לנאשם עבר תעבורתי מקל בהיותו נוהג 42 שנים ולחובתו 7 הרשעות קודמות כשהאחרונה מלפני 8 שנים.

ב"כ הנאשם ציינה כי מדובר בנאשם כבן 71, גר בראשל"צ ועובד בתל אביב, נשוי ואב לארבעה הזקוק לרכב לצרכי עבודתו ולכן, ביקשה שלא להשית עליו פסילה נוספת והפנתה לפסיקה תומכת, לפיה כאשר המדובר בנאשם שנחבל

קשה בתאונה, הענישה היא ללא רכיב פסילה בפועל. ב"כ הנאשם צירפה פסיקה לפיה בימ"ש במקרים דומים נעתר לבקשה לביטול האישום בשל הגנה מן הצדק וכי בימ"ש מחוזי פסק ענישה של פסילה על תנאי במקרים דומים.

הנאשם אוחז ברשיון נהיגה מזה 42 שנים, לכל אורך שנות נהיגתו צבר לחובתו 7 הרשעות קודמות, כאשר ההרשעה האחרונה היא משנת 2009 וזה הוא לו הכשל הראשון מסוגו.

הערך המוגן בעבירות בהן הורשע הנאשם הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף. הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי לנכון לזקוף לזכותו את עברו התעבורתי המקל על פני וותק הנהיגה, את העובדה כי מדובר בכשל ראשון מסוגו עבורו, את הרשלנות התורמת של נהג המשאית אשר העמיד את רכבו על השול כאשר הוא בולט כמטר אחד לכיוון נתיב הנסיעה וכן את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות ראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

החבלות הקשות שנגרמו לנאשם עצמו כתוצאה ישירה מביצוע העבירה הן בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה עצמה אשר משפיעות על קביעת העונש ההולם.

במאזן השיקולים ובהתחשב במחיר שהנאשם שילם ועדיין משלם בבריאותו ובגופו על העבירות אותן ביצע, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא כתב אשום זה, על נסיבותיו נע בין פסילת המינימום הקבועה בחוק לפסילה בפועל בת 12 חודשים בתוספת עונשים נלווים.

לאור מכלול הנימוקים, אני סבורה שבמקרה זה לא נתגבשו הנתונים לכדי הפעלת סמכותו המיוחדת של ביהמ"ש שלא להשית פסילה בפועל כלל וזאת לאור העובדה כי נפגע אדם נוסף וכי נגרם נזק רב לרכוש אולם, כן מצאתי כי מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות הסתפקות בענישת המינימום הקבועה בחוק.

לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1000 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 19/2/18.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

לקחתי בחשבון גם את העובדה כי הנאשם שהה באשפוז תקופה של כ- 3 חודשים, שבהם נהיר כי לא יכול היה לנהוג.

הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 19/2/18 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בשוקן לא יאוחר משעה 12:00 באותו מועד.

מוסברת לנאשם חשיבות הפקדת הרישיון במועד וחומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.